

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zlataru
Stalna služba u Klanjcu
Klanjec, Trg mira 1

Poslovni broj Povrv-6/2026.-21.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Klanjcu, po sucu Karolini Balen, u pravnoj stvari tužitelja Credit Point One S. L. Barcelona, Moll de Barcelona, World Trade Center, Edificio Sur, p. 2, OIB: 47203303723, kojeg zastupaju punomoćnici Vlatka Nadramija i dr. odvjetnici u Odvjetničkom društvu Nadramija i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženice Anite Furjan iz Črešnjevca, Zagorska ulica 6, OIB: 40213006606, radi isplate, nakon dana 24. kolovoza 2026. zaključene javne glavne rasprave u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja – Ilije Boića, odvjetnika u Zaboku, a u odsutnosti uredno pozvane tuženice, na ročištu za objavu i uručenje presude 31. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Maje Baković iz Donje Stubice poslovni broj Ovr-3668/2025 od 15. travnja 2025. godine u kojem se nalaže tuženici Aniti Furjan, OIB: 40213006606, Zagorska ulica 6, 49215 Črešnjevec, da tužitelju Credit Point One S.L., Barcelona, Moll de Barcelona, World Trade Center, OIB: 47203303723, isplati novčani iznos od 2.000,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:
 - na iznos od 333,00 EUR od 07.03.2025.,
 - na iznos od 333,00 EUR od 27.03.2025.,
 - na iznos od 333,00 EUR od 27.03.2025.,
 - na iznos od 333,00 EUR od 27.03.2025.,
 - na iznos od 334,00 EUR od 27.03.2025.,
 - na iznos od 334,00 EUR od 27.03.2025.,pa do naplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

- II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Maje Baković iz Donje Stubice poslovni broj Ovr-3668/2025 od 15. travnja 2025. godine u kojem se nalaže tuženici Aniti Furjan, OIB: 40213006606, Zagorska ulica 6, 49215 Črešnjevec, da tužitelju Credit Point One S.L., Barcelona, Moll de Barcelona, World Trade Center, OIB: 47203303723, isplati novčani iznos od 402,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 7. ožujka 2025. pa do naplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te se u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.
- III. Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 483,22 EUR sa zakonskim zateznim kamataima tekućim od 31. kolovoza 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj, prethodno ovrhovoditelj, je u tužbi naveo da mu tuženica, prethodno ovršenica, duguje novčani iznos od 2.402,00 EUR s pripadajućom zateznom kamatom. Javni bilježnik je po prijedlogu ovrhovoditelja donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.
2. Tuženica, prethodno ovršenica, osporila je predmetno rješenje o ovrsi navodeći da osporava osnov i visinu tražbine, koja po njezinom stavu ne odgovara stvarnom stanju jer je prema tužitelju vršila uplate.
3. Povodom prigovora tuženice, rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, u skladu s člankom 58. st. 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24).
4. Podneskom od 5. veljače 2026. tužitelj je naveo da je tuženica kao zajmoprimac s tužiteljem kao zajmodavcem zaključio 6. prosinca 2024. ugovor o zajmu na daljinu, uz prihvrat Općih uvjeta ugovora o zajmu za zajmove društva tužitelja. Prema čl. 293. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ugovor je sklopljenim elektroničkim putem kad su se stranke suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Nadalje, prema čl. 499. ZOO-a za postojanje ugovora o zajmu potrebno je da su se stranke sporazumjele o bitnim sastojcima ugovora i to određenom iznosu novca i vremenu trajanja zajma. Obzirom

da zakonodavac za ugovor o zajmu ne propisuje određeni oblik, takav se ugovor smatra neformalnim dvostrano obvezujućim ugovorom pa stoga može biti sklopljen u bilo kojoj formi. U konkretnom slučaju, pristupom internetskoj stranici zajmodavca tuženica je zatražila zajam u ukupnom iznosu od 2.000,00 EUR i obvezala se navedeni iznos vratiti zajmodavcu u roku od 180 dana s uvećanjem koje se odnosi na naknadu u iznosu od 1.400,00 EUR što čini ukupno iznos od 3.400,00 EUR. Iznos zajma je isplaćen na njegov bankovni račun. U skladu s čl. 4. i 5. Općih uvjeta ugovora o zajmu zajmodavca, upoznavanje s Općim uvjetima i Standardne informacije o europskim potrošačkim kreditima prije sklapanja ugovora o zajmu i izričita izjava odnosno potvrda tuženice da Opće uvjete prihvaća u potpunosti i bez zadržki te da se s njima izričito slaže, predstavlja apsolutno bitan uvjet odobrenja zajma od strane zajmodavca te je bez toga nemoguće sklopiti ugovor o zajmu. Označavanjem polja "Prihvaćam" na internetskoj stranici zajmodavca, tuženica je dala svoj izričit i nedvosmislen pristanak na odredbe Općih uvjeta. Tuženica je dostavila kopiju kartice tekućeg računa, iz kojeg je vidljiv broj računa, presliku svoje osobne iskaznice i isplatnu listu.

4.1. Tuženica je za isplatu iznosa zajma sukladno čl. 6. Općih uvjeta poslala SMS poruku na broj tužitelja s tekstom "ISPLATI CPO-83422". Zajmodavac Credit Point One S.L. je tuženici dana 6. prosinca 2024. isplatio novčani iznos od 1.975,00 EUR (odnosno 2.000,00 EUR umanjeno za 15,00 EUR troškova obrade zajma), dok se tuženica obvezala vratiti navedeni iznos, uvećan za 1.400,00 EUR pristojbe, sukladno čl. 8. Općih uvjeta i to najkasnije s danom dospeljeća 3. kolovoza 2025. Navedenim radnjama, sklopljen je ugovor o zajmu elektroničkim putem, sukladno čl. 247., čl. 286. i čl. 293. Zakona o obveznim odnosima. Zajmodavac je svoju obvezu iz ugovora o zajmu izvršio, uplativši iznos zajma na tekući račun tuženice dok zajmoprimac, nije u cijelosti izvršio svoju obvezu povrata zajma. Obzirom da je tuženica kasnila s otplatama rate, tužitelj je dana 26. ožujka 2025. otkazao ugovor o zajmu, nakon čega je dug s osnove ugovora o zajmu br. CPO-83422 dospio u cijelosti.

4.2. Nadalje je naveo da je s visinom iznosa naknade tuženica bila upoznata te je na isti pristala i prije sklapanja ugovora o zajmu, no, međutim, nije vratila niti pozajmljeni iznos glavnice, što upućuje na zaključak da je predmetni prigovor uložio isključivo radi odugovlačenja s podmirenjem svoje ugovorne obveze.

5. Tuženica se nije očitovala na podnesak tužitelja.

6. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u izvod otvorenih stavaka dužnika na str. 10 spisa, u dopis na str. 11 spisa, u ovjereni prijevod sa španjolskog jezika na str. 12-27 spisa, u standardne informacije o europskim potrošačkim kreditima na str. 61-68 spisa, u opće uvjete ugovaranja zajma na str. 69-77 spisa, u preslike osobne iskaznice i obračun isplaćene plaće na str. 79-82 spisa, u preslik bankovne kartice, u dokument odgode otplatnog plana broj 86285 na str. 83-95 spisa, u otkaz ugovora CPO-83422 na str. 96 spisa, u aneks ugovora o zajmu broj 1 na str. 94-95 spisa te u aneks broj 2 na str. 97 spisa, u ugovor o zajmu CPO-83422 na str. 102-109., u eurski platni nalog broj 5182758 na str. 99, u ispis SMS poruke na str. 102 spisa.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05,

02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, u daljnjem tekstu ZPP-a) sud je utvrdio da je predmetni platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave valjalo djelomično održati na snazi.

8. Uvidom u ugovor o zajmu – CPO-83422 od 6. prosinca 2024. utvrđeno je da su stranke zaključile ugovor o zajmu, po kojem je tužitelj kao zajmodavac tuženici kao zajmoprimcu odobrio zajam od 2.000,00 EUR s rokom vraćanja od 180 dana prema priloženom otplatnom planu, s uvećanjem od 1.400,00 EUR na ime pristojbe - naknade i uz trošak obrade zahtjeva za zajam. Ugovoreno je da tuženica ima mogućnost na dan dospijeca rate zajma tražiti odgodu roka otplate rate, što je tuženica i učinila 8. siječnja 2025. i 5. veljače 2025., što joj je zajmodavac odobrio, prema priloženim aneksima ugovora o zajmu broj 1. i 2. uz prethodnu uplatu naknade za odgodu roka otplate u iznosu od po 425,00 EUR. Po istim odgodama sastavljen je novi otplatni plan.

9. Uvidom u eurski platni nalog broj 5182758 utvrđeno je da je tužitelj uplatio tuženici iznos od 1.975,00 EUR po ugovoru CPO – 83422 i to dana 6. prosinca 2024.

10. Nesporno je da su stranke na daljinu zaključile ugovor o zajmu. Po čl. 293. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 dalje u tekstu: ZOO) propisano je da je dopušteno sklapanje ugovora elektroničkim putem, pri čemu je ugovor sklopljen elektroničkim putem kad su se strane suglasile o bitnim sastojcima (čl. 293. st. 1. ZOO), a ponuda učinjena elektroničkim putem smatra se ponudom nazočnoj osobi, ako se u konkretnom slučaju može na izjavu odmah dati protuizjava (čl. 293. st. 2. ZOO).

10.1. Osim toga, pitanje sklapanja ugovora u elektroničkom obliku (putem interneta) regulirano je i odredbama specijalnog propisa - Zakona o elektroničkoj trgovini („Narodne novine“ broj 173/03, 67/08, 36/09, 130/11, 30/14, 32/19, u daljnjem tekstu: ZET-a). Tim zakonom je propisno da se njime uređuje pružanje usluga informacijskog društva, odgovornost davatelja usluga informacijskog društva te pravila u vezi sa sklapanjem ugovora u elektroničkom obliku (čl. 1. st. 1.), zatim da su ugovori u elektroničkom obliku ugovori što ih pravne i fizičke osobe u cijelosti ili djelomično sklapaju elektroničkim putem koristeći elektronička, optička ili slična sredstva, uključujući, ali ne ograničavajući se na prijenos Internetom (čl. 2. toč. 6.), nadalje da je sklapanje ugovora moguće elektroničkim putem, odnosno u elektroničkom obliku te da se ponuda i prihvrat ponude mogu dati elektroničkim putem, odnosno u elektroničkom obliku (čl. 9. st. 1. i 2.), kao i da je ugovor u elektroničkom obliku sklopljen onog trenutka kad ponuditelj primi elektroničku poruku koja sadrži izjavu ponuđenog da prihvaća ponudu, te da su ponuda i prihvrat, te druga očitovanja volje poduzeta elektroničkim putem, primljena onog trenutka kada im osoba kojoj su upućena može pristupiti (čl. 15. st. 1. i 2.).

10.2. Na primjenu hrvatskoga prava ne utječe činjenica da su stranke ugovorile primjenu španjolskog prava. Naime, ugovorna odredba prema kojoj je ugovor uređen pravom države članice u kojoj se nalazi sjedište trgovca sadržana u općim uvjetima tužitelja. Iz predmetne dokumentacije nije utvrđeno da bi tuženica zaključila predmetni ugovor u obavljanju svoje struke ili profesije te da je navedeni ugovor sklopljen uz primjenu standardnih europskih informacija tužitelja o potrošačkim kreditima te je očito riječ o potrošačkom ugovoru u smislu članka 6. stavka 1. Uredbe broj 593/2008 od 17.

lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (u daljnjem tekstu: Uredba Rim I) koji u smislu tog propisa podliježe pravu države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište odnosno hrvatskom pravu. Uvijek se smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako ju je prodavatelj (robe) ili pružatelj (usluge) sastavio unaprijed pa potrošač stoga nije mogao utjecati na njezin sadržaj, osobito u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora.

10.3. U skladu s tumačenjem Suda Europske unije u presudi C-821/2021 od 14. rujna 2023., Club La Costa i dr., t. 69. do 74. ističe se da se u poglavlju II. Uredbe Rim I predviđaju jedinstvena pravila kojima se utvrđuje načelo prema kojem se prednost daje volji stranaka. U skladu s općim pravilom iz članka 3. Uredbe Rim I, na ugovor se primjenjuje pravo koje su stranke izabrale. Međutim, stavkom 1. tog članka zahtijeva se da izbor bude izričit ili da jasno proizlazi iz odredaba ugovora ili okolnosti slučaja. Kada je riječ o odredbama o izboru mjerodavnog prava potrošač uživa posebnu zaštitu uspostavljenu Direktivom br. 93/13 od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (dalje: Direktiva 93/13.) koja se temelji na ideji da se potrošač nalazi u slabijem položaju u odnosu na poslovni subjekt kako u pogledu pregovaračke snage tako i u pogledu razine obaviještenosti – položaju koji vodi do pristanka na uvjete koje je poslovni subjekt prethodno sastavio, bez mogućnosti utjecaja na njihov sadržaj.

10.4. Sukladno praksi Suda Europske unije odredba o izboru mjerodavnog prava – koja je sadržana u općim uvjetima prodaje prodavatelja robe ili pružatelja usluge i o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori, prema kojoj se na ugovor o kojem je riječ primjenjuje pravo države članice u kojoj je sjedište dotičnog poduzetnika – nepoštena je odredba u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 93/13 zato što se njome potrošača o kojem je riječ dovodi u zabludu jer kod njega ostavlja dojam da se na taj ugovor primjenjuje samo to pravo, a da ga se ne obavještava o činjenici da na temelju članka 6. stavka 2. Uredbe Rim I. uživa i zaštitu koju mu osiguravaju prisilne odredbe prava koje bi bilo mjerodavno u nedostatku te odredbe, to jest one prava države u kojoj ima uobičajeno boravište.

10.5. Naime, člankom 6. stavkom 2. Uredbe Rim I određuje se da u slučaju potrošačkog ugovora koji je potrošač sklopio s poduzetnikom stranke mogu odabrati mjerodavno pravo za taj ugovor, ali se njime pojašnjava da takav izbor ne može za posljedicu imati lišavanje potrošača zaštite koja mu je osigurana odredbama od kojih se ne može odstupiti sporazumom na temelju prava koje bi, da nije izabrano, bilo mjerodavno u skladu s člankom 6. stavkom 1. te uredbe, koji predviđa da se na takav ugovor primjenjuje pravo države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište. Zbog toga je ugovorna odredba o primjeni španjolskog prava na predmetni ugovor nepoštena i ne može imati učinak prema tuženici pa je u skladu s člankom 6. stavkom 1. Uredbe Rim I za predmetni ugovor mjerodavno hrvatsko pravo, posebno Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 19/2022. i 59/2023., dalje: ZZP) i ZOO-a.

11. Uvidom u ispis SMS poruka tuženice kojom zahtijeva isplatu iznosa zajma utvrđeno je kako je tuženica poslala tužitelju poruku da želi isplatu zajma te da je naknadno dva puta tražila odgodu otplate.

11.1. To znači da je predmetni ugovor o zajmu zaključen sukladno čl. 293. ZOO-a, pri čemu korištenje SMS poruka, e-mailova i elektronsko popunjavanje obrazaca na web stranici omogućuje davanje protuizjave na izjavu u aktualnom vremenu.

12. Uvidom u standardnu informaciju o europskim potrošačkim kreditima utvrđeno je da se radi o zajmu u iznosu od 2.000,00 EUR. Tuženica nije osporila da joj je tužitelj isplatio predmetni zajam u iznosu od 2.000,00 EUR umanjen za 25,00 EUR troškova obrade zajma (1.975,00 EUR, kako to i proizlazi iz priloženog eurskog platnog naloga od 6. prosinca 2024.)

13. Uvidom u otplatni plan CPO-83422 utvrđeno je da je tuženica prema navedenom planu treba platiti prvu ratu glavnice u iznosu od 333,00 EUR i pristojbu u iznosu od 402,00 EUR dana 4. veljače 2025. te glavnice u iznosu od 333,00 EUR i pristojbu u iznosu 332,00 EUR dana 6. ožujka 2025., glavnice od 333,00 EUR i pristojbu od 267,00 EUR dana 5. travnja 2025., glavnice od 333,00 EUR i pristojbu od 202,00 EUR dana 5. svibnja 2025., glavnice od 334,00 EUR i pristojbu od 131,00 EUR dana 4. lipnja 2025. te glavnice od 334,00 EUR i pristojbu u iznosu od 66,00 EUR dana 4. srpnja 2025., odnosno ukupno 3.400,00 EUR.

14. Uvidom u Otkaz ugovora CPO-83422 utvrđeno je da je isti otkazan s danom 26. ožujka 2025. jer tuženica nije izvršila uplatu u skladu s ugovorom, slijedom čega cjelokupni dug s osnove predmetnog ugovora dopijeva u cijelosti i pokreće se postupak prisilnog ostvarenja novčanih tražbina.

15. Uvidom u uvid u izvod iz otvorenih stavki tužitelja sud je utvrdio visinu preostale tražbine tužitelja, a isto se odnosi na dospjelu glavicu u iznosu od ukupno 2.000,00 EUR i dospjelu pristojbu u iznosu od 402,00 EUR.

16. Prema čl. 9. ZOO-a je propisano da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

17. Iako je tuženica u odgovoru na tužbu osporila osnov i visinu zahtjeva i navela da visina ne odgovara stvarnom stanju jer je vršila uplate prema tužitelju, ona do zaključenja glavne rasprave nije dostavila dokaz da bi predmetno dugovanje podmirila tužitelju, posebno nije dokazala što je i kada platila te na što se odnosi plaćeno. Na tuženici je teret dokazivanja da je predmetno dugovanje podmirila (u cijelosti ili u dijelu) temeljem čl. 221. a Zakona o parničnom postupku ZPP-a.

17.1. Zato je tuženica dužna vratiti zajam tužitelju u dijelu u kojem se isti odnosi na neplaćenu glavicu te je u tom dijelu održan na snazi platni nalog iz predmetnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (2.000,00 EUR).

18. Iako sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti po čl. 327. st. 1. ZOO-a, sud je vezan činjeničnim navodima tužbe odnosno odgovora na tužbu. U odluci broj Rev-785/2023 od 30. siječnja 2024. Vrhovni sud Republike Hrvatske je izrazio pravno shvaćanje da sud nije ovlašten ocjenjivati ništetnost ugovora iz razloga na koji se stranke tijekom postupka nisu pozivale niti su ga isticale odnosno da sud ne može odlučivati o ništetnosti ugovora izvan okvira činjenica iznesenih od strane stranke koja se poziva na ništetnost, no izuzetak je kontrola nepoštenosti ugovornih odredbi u tzv.

"potrošačkim ugovorima" u svim postupcima pred sudovima (Revd-1574/2025 od 28. svibnja 2025.). Kako se u konkretnom slučaju radi o potrošačkom ugovoru, to isti predstavlja upravo taj izuzetak u sudskoj kontroli ništetnosti bez obzira na činjenične navode odgovora na tužbu.

18.1. Zato je sud po službenoj dužnosti posebno razmatrao poštenost odnosno nepoštenost odredbe o fiksnoj pristojbi, koja se u konkretnom slučaju prema izvratku iz poslovnih knjiga tužitelja odnosi na iznos od 402,00 EUR. Ugovorna odredba o fiksnoj pristojbi sadržana je u ugovoru o zajmu, općim uvjetima poslovanja tužitelja i točki 2. standardnih europskih informacijama o potrošačkim kreditima koje je tužitelj dostavio tuženici. Riječ je stoga o ugovornoj odredbi koja je lako uočljiva u samom tekstu ugovora i koja je pritom jasno i razumljivo sastavljena.

18.2. Međutim, riječ je o odredbi koja je očito unaprijed sastavljena jer je dio standardnog obrasca s informacijama o potrošačkim kreditima. Tužitelj u postupku nije tvrdio da se o odredbi kojom je ugovorena fiksna pristojba od ukupno 1.400,00 EUR pojedinačno pregovaralo. Zbog toga zakonska presumpcija iz članka 53. stavka 2. ZZP-a prema kojoj se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, nije u odnosu na odredbu o fiksnoj pristojbi dovedena u pitanje. Iako je riječ o ugovornoj odredbi koja je jasno i razumljivo sastavljena jer omogućuje tuženiku da u trenutku sklapanja ugovora precizno ocijeni visinu te naknade, a time i ekonomske učinke ugovaranja takve odredbe, sama činjenica da je riječ o transparentnoj odredbi ne znači ujedno da je odredba poštena. U skladu s člankom 53. stavkom 1. ZZP-a ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Čak i kad je potpuno transparentna. S obzirom na to da ugovorna obveza o plaćanju fiksne pristojbe nije glavni predmet obveze (bitni sastojak) ugovora o zajmu, riječ je o ugovornoj obvezi koja nije izuzeta iz testa poštenosti u smislu članka 56. ZZP-a.

18.3. U skladu s člankom 53. stavkom 1. ZZP-a valjalo je ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, uz primjenu članka 55. stavka 2. ZZP-a potrebno je uzeti u obzir prirodu proizvoda koji predstavljaju predmet ugovora u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora. Pritom je odlučno ocijeniti bi li tužitelj, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tuženikom, mogao razumno očekivati da bi tuženica prihvatila takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo. Imajući na umu da sama ugovorna odredba članka 3. ugovora o zajmu ne sadrži nikakvih podataka o stvarno pruženim uslugama ili nastalim troškovima na koje se odnosi fiksna pristojba od 1.400,00 EUR, a takve podatke ne sadrže niti standardne europske informacije o potrošačkim kreditima, pri čemu treba uzeti u obzir i činjenicu da se tom ugovornom odredbom ugovara dodatnih 70% od iznosa zajma, ne može se zaključiti da je tužitelj mogao razumno očekivati da bi tuženica pristala na tu odredbu u pojedinačnim pregovorima.

18.4. Usporedbom ukupnog iznosa transakcije na koju se ugovor odnosi (2.000,00 eura) s jedne strane i troškova koji na temelju sporne ugovorne odredbe terete potrošača (1.400,00 eura s druge strane) jasna je značajna neravnoteža kojom se oštećuje pravni položaj u koji je na temelju primjenjivih zakonskih odredbi stavljen potrošač kao stranka predmetnog ugovora u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena dispozitivnim zakonskim pravilima.

18.5. Odredbe članaka 499. do 508. ZOO-a ne predviđaju plaćanje fiksne pristojbe za ugovore o zajmu. Iako nije zabranjeno, ugovaranje takve pristojbe nije predviđeno dispozitivnim odredbama koje se primjenjuju automatski niti prisilnim odredbama, već se plaćanje naknade moralo ugovoriti. Stoga je ugovaranje te naknade nepovoljno utjecalo na pravni položaj tuženice kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu stvorivši na njegovu štetu značajnu neravnotežu koja je u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere. Zbog toga je riječ o nepoštenoj ugovornoj odredbi iz članka 53. stavka 1. ZZP-a.

18.6. Nepoštena ugovorna odredba je ništetna (čl. 59. st. 1. ZZP-a), a na ništetnost u skladu s čl. 327. st. 1. ZOO-a sud pazi po službenoj dužnosti.

19. Zato je sud ukinuo platni nalog kojim je tuženiku naloženo platiti tuženiku iznos od 402,00 EUR, a koji se odnosi na trošak dospjele pristojbe, sa zateznim kamatama te je i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen. Slijedom navedenog, na temelju čl. 451. st. 3. ZPP odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude.

20. Odluka o zateznim kamatama na dosuđeni iznos glavnice temelji se na čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a, s obzirom da tuženica dosuđeni iznos nije platila u rokovima iz ugovora i aneksa ugovora (čl. 183. st. 1. ZOO-a).

21. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka, ističe se da o zahtjevu za naknadu troškova postupka u smislu čl. 164. st. 4. ZPP-a sud odlučuje u presudi ili rješenju kojim se završava postupak pred tim sudom. U konkretnom slučaju donošenjem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika postupak nije završen, već je on završen tek donošenjem presude.

22. Nadalje, imajući u vidu da je povodom prigovora tuženice protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave rješenjem ovoga suda rješenje javnog bilježnika stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute su provedene radnje te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, cjelokupni postupak ima se smatrati jedinstvenim parničnim postupkom koji je započeo podnošenjem tužbe za izdavanje platnog naloga pa se o troškovima cijelog postupka odlučuje jedinstvenom odlukom (bez razlučivanja troškova ovršnog postupka od troškova parničnog postupka). Zato je sud o troškovima cijelog postupka odlučio ovom odlukom.

23. Na sveukupni iznos parničnih troškova dosuđena je i zakonska zatezna kamata prema naprijed navedenoj kamatnoj stopi, a u skladu s čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 06/24).

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Odluka o visini troška temelji se na Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023, 107/2025). Ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Tužitelj je uspio u parnici u kvantitativnom i kvalitativnom smislu u 83,26% (2.000,00 EUR/2.402,00 EUR), što znači da je tuženica uspjela s 16,74%. Oduzimanjem ovih postotaka uspjeha, dobiven je iznos od 66,52% uspjeha tužitelja u parnici.

24.1. Sud je potrebnim za vođenje postupka tužitelju priznao trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 20,00 EUR, sukladno odredbama Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 9/2021, dalje: Pravilnik). Tužitelju na temelju Tbr. 11. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023) pripada trošak sastava podneska od 5. veljače 2026. - 100 bodova, trošak zastupanja na ročištu koje je odgođeno prije početka raspravljanja (13. travnja 2026.) – tbr. 9/5 - 25 bodova) i trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave 24. kolovoza 2026. (tbr. 9/1 – 100 bodova), što ukupno iznosi 225,00 bodova ili 450,00 EUR, računajući vrijednost jednog boda od 2,00 EUR. No, kako je tužitelj uspio u parnici s 66,52%, to mu je ovaj parnični trošak razmjerno umanjen te mu je dosuđen trošak postupka u iznosu od 299,34 EUR. PDV na taj iznos jest 25% - 74,84 EUR, što ukupno iznosi 374,18 EUR. Tužitelju je priznata i sudska pristojba na presudu u iznosu od 144,00 EUR, odnosno razmjerno umanjeno – 95,79 EUR. Slijedom svega navedenoga, trošak tužitelju iznosi 469,97 EUR. Kad se tome doda razmjerni dio javnobilježničke nagrade od 13,25 EUR (20,00/66,25%), ukupni troškovi postupka iznose 483,22 EUR.

25. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Klanjcu 31. kolovoza 2026.

Sudac

Karolina Balen

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Dostaviti:

1. Odvj. Vlatka Nadramija, Zagreb, uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 144,02 EUR
2. Anita Furjan, Črešnjevec, Tuhelj, Zagorska ulica 6, putem e-pošte
3. eOglasna ploča suda

Broj zapisa: **9-3088c-5aba4**

Kontrolni broj: **0f82f-7cd65-df6d2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.